

خوږې خبرې

ادبي ټوټې او لنډې شعرونه

دویم ټوک

Ketabton.com

لیکوال:

محمود حمیدزی

دکتاب پېژند پانه

نوم: (خوږې خبرې) دويم ټوک

ليکوال: ډکټر محمود حمېدزى:

ټايپ اوډيزاين: ډکټر محمود حمېدزى:

ډيوسنتي ډيزاين: مسلم اخکزي

د خپرېدو نيټه: ۱۴۰۴ هـ ش

- دليکوال خپاره سوي اثار
- 1 {په سمندر کي دملغرو لتون}
ټولنيزې ستونزې او دحل لارې يې
دفکرونو جوړښت او هغوی ته وده ورکول
- 2 {رون سيند}
لومړۍ شعري ټولگه
- 3 په کایناتو کي دقرآنکریم علمي معجزې
د ذرو څخه درکھکشانونو د الله جلّ جلاله مخلوقات
- 4 دانسان په بدن کي دقرآن کریم علمي معجزې
دانسان دبن دحجرو څخه درنښجونو دنسجونو څخه درغړو دغړو څخه دربدن
پوري: هراړخيز طبي مالومات او دعقدي دلا کروړ کولو درسونه
- 5 {دالماسو پنډ}
دپښتومتلونو د ويلو ځايونه او علتونه
- 6 {ژور اندونه}
دويمه شعري ټولگه
- 7 {په ژوند کي دبرياليتوب 50 رازونه}
- 8 {څنگه ژوند وکړو}
دنړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونو ويناوو ژباړه
- 9 {خوږې خبرې}
لنډکي شعرونه او ادبي ټوټې
- 10 {ننگوونکي پوښتنې او ځوابونه}
سلگونه طبي، ساينسي، جغرافيو، بيولوژيکي، ذهني او ټولنيزې پوښتنې
- 11 خوږې خبرې دويم ټوک
ادبي ټوټې اولنډکي شعرونه
- 12 دالماسو کان، هراړخيز مالومات
- 13 څنگه ژوند وکړو دويم ټوک

دنړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونو ويناوو ژباړه

14 اړينې سپارښتنې

15 خوږ سيند دريمه شعري ټولگه

16 خوږې خبرې دريم ټوک

ادبي ټوټې اولنډکي شعرونه

17 څنگه ژوندوکړو دريم ټوک

دنړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونو ويناوو ژباړه

زه دې خوب کي دمخ دليدو په هيله سترگې پټوم، هغه خوبونه مې
درنگينو څخه ډک وي کومو کي چي ستا خوبنه کړي لاري
باندي وړاندي دبريا لور ته درومم.
*

انسان هيڅکله خپلو ټولو هيلو او موخوته نه سي رسيدای، خوش
،بختور او بريالي هغه دي چي زړه يې په خپلو درلودونکو
نعمتونو ډاډه او مطمئن سو، قناعت وکړ او دهرې تيريدونکي
شيبې څخه يې خوند واخيستی او گټوره يې کړل.

انسان ولي هميشه يوازي دخپل ځان په غم اوفکر کي وي ؟
علت يې دادي چي دي په نورو انسانانو پوخ اونه ماتيدونکي
باورنه ويني
نوځکه هغه کي دامفکوره دومرپخه سوي ده
چي يوازي ژوند دخپل فکرسره سم مخته وړي او غم اوفکر دخپل
ځان ورسره وي دنورونه
خوتول انسانان هم دپورته خاصيت درلودونکي نه دي
ځني ژوندهم دنوره لپارکوي

زه هڅه کوم يادونو کي دې ځان ډوب کړم
هيڅکله دي يادونه پرېنږدم
ستا په يادونه کي برياوي دي
ستا په ښکلاگانو کي ژور اند او دهغوئ جوړښتونو کي فکر کول
دسمندر په تل کي دملغرو موندل دي

نړۍ راته هر ورځ دردونه راکوي کله مو دځان په شان جوړول
غواړي کله رانه خپه وي کله مو ستړيا غواړي کله موږ دنړۍ
څخه خپه يو هره شېبه خپل ځانگړنې لري او بريالي هغه دي چي
دنړۍ دشور په منځ کي يې خپل ځان هير نه کړ او خپل درښتني
او حقيقي لويي موخي لپاره يې زيار وايستی
موږ چي ارزښت ورکړ
هغوئ خپل په غرور سره موږ ته ځواب راکړ،
خو خبر نه وه چي غرور:
دانسان د ورسته پاتي والي، را لويډلو او ټيټيدلو سبب کيږي.

مخ كي دي دنړۍ ټولې بښگنې برياوي او ژوندونونه په پوره
څرگند ډول مالوميري!!!!
افسوس زموږ پر حال چي:
سترگي مو ستا بڼكلا گانې نه سي ليدای او مغز مو ستا بڼكلا نه
سي درك كولى....
هله به بختور، گټونكي، خوښ او تل پاتى سكون وموندو چي:
ستا دمخ درناگانو بڼغلي مو....
سترگي بڼه وويني،
مغز مويي درك كړي او زړونو مو په رښتيا هم ستا درناگانو په
عنكاس خپله هره درزا وكړي.

دوگړو سره ښه سلوک کول ستا شخصيت نورو ته لوړ ښيي او
ددرناوي وړ دي گرځوي.
انسان ته نه ښايي چې په خپلو خبرو او لاسونو نورو انسانانو ته
ازار ورسوي.
هغه وگړي چې دنیکو اخلاقو لرونکي وي دټولنې په منځ کې
دخوښيو ډک ژوند لري او برياليتوبونه يې په برخه وي.

زه هڅه کوم يادونو کې دې ځان ډوب کړم
هيڅکله دې يادونه پرېنږدم
ستا په يادونه کې برياوې دي
ستا په ښکلاگانو کې ژور اند او دهغوئ جوړښتونو کې فکر کول
دسمندر په تل کې دملغلرو موندل دي

نړۍ راته هر ورځ دردونه راکوي کله مو دځان په شان جوړول
غواړي کله رانه خپه وي کله مو ستړيا غواړي کله موږ دنړۍ
څخه خپه يو هره شپبه خپل ځانگړنې لري او بريالي هغه دي چې
دنړۍ دشور په منځ کې يې خپل ځان هير نه کړ او خپل درښتني
او حقيقي لويي موخې لپاره يې زيار وايستی
موږ چې ارزښت ورکړ
هغوئ خپل په غرور سره موږ ته ځواب راکړ،
خو خبر نه وه چې غرور:
دانسان د ورسته پاتې والي، را لويدلو او ټيټيدلو سبب کيږي.

ما خوب ولید ستا سره ناست یم
مخ ته مو دخوږو او بو چینه بهیري
پښې مو په رڼو اوبو کې خوړندې وي
شاوخوا ورڅخه دمیلیونونو کالو پخواني خو ډېرځوان او ښکلي
کانې چاپیره وي.

هرلوري ته زرغونې ونې وي
ښکلي څانګې یې نرم او خوږ نسیم نخوي
مرغان راته دژوند نا ویل سوي کیسي کوي
مور دیوبل په سترګو کې ګورو
دنړۍ ټولې خوښۍ یوبل ته لیرو
دژوند د غمونو او دردونو څخه ډېر لیري یو
زړونو کې مو دمېنې سمندر د باور په لوړ څوک د خپل تل څخه
دسکون ملغلري را کاري
او د تشیال لورته یې په گل پانو کې نغاړل سوي د بری د شاهباز
په منګلو کې استوي.

مور دښکلا په تمه ستادنومو نو امیلونه جوړل کړل
زړه کې مو ولوستله
دا مو یوه هیله ده بس چې بریالي سو هلته
چې لمر مو تږي نه کړي
چې دبریننا په شانتنه ژر تږي تیر سو
چې اور موونه سوځي

يخ مو ايره نه کړي
کړي يې ونه ورو
ماغزه مو ونه ايشي خپل زړه مو ونه سوځي
چي دېنو نو خاوندن وه اوسو
مانۍ مو هرلوري وي خواږه شراب وڅښو
شدې هم ښه پريمانه
دگلو سيل وکړو
دنگه ځواني ولرو
هيڅ غم مو زړه کي نه وي
ستر خوښي وموند
ددي لپاره هروخت
ستا په نامه باندي موږ
ژبه لنده ساتو
زړو کي مو کرکه وژنو
سرونه ټيټ گرځو
ستا يادونه کوه
ستا تل ستاينه کوه
مينه مو زړه کي ساتو
تل يې پالنه کوو

خراغ چي بل سي خپل شاوخوا رڼا خپروي، پتنگان ورڅخه
تاويزي، او زړونو کي د خوښۍ احساسات نڅوي.

وگړي توپير کوي
هو خو دا هم بايد و منو چي نړۍ هيڅکله دښو او بدو انسانانو
څخه تشه نه ده
يوه خبره ننږو انسانانو کي خورا ډېر ده چي مادياتو ته دمخکي
څخه په زياته کچه ارزښت ورکوي
دپوهي، اخلاقو، رښتنولي څخه پورته نن ډېر وگړو ته ماديات
دي او دا خبره يو خواشنوونکي رښتيادي

هغه چي بد يې در رسولي وي او بيا يو کار بد وگڼي هغه چار
ښه او دخير وي.

مينه دي هغه خوږ احساس دي چي...
ستا دمئينانو د زړونو خزان وهلو ښوونو ته
بيا بيا
دتلپاتي ژوند اوبه ورکوي
او نه پريردي زړونه يې په سپيرو

او دزر غونتيا څخه په ناهيلو سو دښتو بدل سي!
څوک چي پر تامئين سو: هغه رښتني او تلپاتي خوښي، ښکلا او
سکون وموندئ!!!!

دا نړۍ داز مويني ډگر دئ او هر شيبه يې ځانگړي ده، دلته وخت
دچا انتظار نه کوي ورورو خپل سيوري ټولوی او ډوبيري،
بريمن هغه وگړي دي چي خپل دژوند سپينه پاڼه يې دښيگنو، نيکو
اخلاقو، گټورو چارو په ځان پسي ليکلو ډکه کړه.

که ترټولو لوی درسونه دخپل ځان سره زده کيږي، هيڅوک
تر ځان لوی ښونکی نه سي کيدای، مگر په اوسنيو انسانانو کي.

ما: دښارونو دگنې گونې ږغ او شور په منځ کي د اوسيدونکو
وگړو څخه،

هغه وگړي چي د هسکو غرونو په منځ کي،
دغونډيو په لمونو کي

د خاورو څخه دپيرو په مخکنۍ ډول او نقشه جوړو سوو

جونگړو او خيمو کي يې ژوند کوي،

ډېر خوښ، خوشحاله، روغ، دژونده راضي او دهرې شيبې څخه

ډېر خوند اخيستونکي وموندل

هغوی ساده خورکونه کوي،

ساده او سنتي جامې اغوندي،

د ونياوې غوښتنې يې کمې دي،

ديؤبل سره دفریب، چم او چل بازی څخه ليري دي، کينه يې په
منځ کي کمه ده،

په لږو شتو خوښ دي،
بدني فعاليت يې ډېر دی،
خپل خپګان: دډېره درده اوسوزه ډکو نارو،
بنګر، نل، شپلی او دوتارو په درده ډکو ږغونو کي د نه
خلاصيدونکي تشيال لوري ته استوي او ډېر ساده، ډېر ساده
دخوښۍ ډک ژوند کوي.

تشيال: فضا
بنګر يودول اله چي دروند ږغ توليدوي
نارې: دپښتو دمنظم ادب برخه
نل، نې، دنل بوټي څخه جوړه يوه اله
دوتاره: دنبرې ته ورته ږغ توليدونکي دموستيقي اله
ما: دښارونو دګڼې ګونې ږغ او شور په منځ کي د اوسيدونکو
وګړو څخه،
هغه وګړي چي د هسکو غرونو په منځ کي،
دغونډيو په لمونو کي
د خاورو څخه دپيرو په مخکنۍ ډول او نقشه جوړو سوو
جونګړو او خيمو کي يې ژوند کوي،

ډېر خوښ، خوشحاله، روغ، دژونده راضي او دهرې شيبې څخه
 ډېر خوند اخيستونکي وموندل
 هغوی ساده خورکونه کوي،
 ساده او سنتي جامې اغوندي،
 د ونيايو غوښتنې يې کمې دي،
 ديوبل سره دفریب، چم او چل بازی څخه ليري دي، کينه يې په
 منح کي کمه ده،
 په لږو شتو خوښ دي،
 بدني فعاليت يې ډېر دی،
 خپل خپګان: دډېره درده اوسوزه ډکو نارو،
 ښکر، نل، شپلی او دوتارو په درده ډکو ږغونو کي د نه
 خلاصيدونکي تشيال لوري ته استوي او ډېر ساده، ډېر ساده
 دخوښۍ ډک ژوند کوي.

ستا يادونو کي هم خوښي او خوږوالی پټ دی.
 زما دپښتنيو په منح دزړه چلوونکي هغه وخت خپل چار لا ډېر
 کړي کله چي زه ستا نوم اخلم او دخبرو په ژورو کي دي اند
 کوم، ماغزه مې هغه وخت د ښکلاګانو انځورونه جوړوي
 او دوجود هره ذره مې دخپل ځان ښاوخوا مينه خوري.

دگلونو سره خواکي تل پتنگان موندل کيږي: ما نه دي ليدلي چي
بورگاني دي داغزو شاوخوا نڅاگانې وکړي او خپل شاوخوا دي
رنګينه او خوښي بڅبونکي کړي.

اغزيو ته زهر لرونکي حشري راځي او د خپل زورونکي چار
لپاره ځان تري تغذيه کوي،
دهغوي سره هيڅ خواږه ویشونکي حشره مينه نه کوي،
هغوی نفرت خورونکي، زورونکي او بدپالونکي دي.

گلونه دخپلو خوږو وږمو دخورلو په مټ بي زيانه او گټورې
حشري دځان څخه تغذيه کوي، ليدل، بويول او لمسول يې خوښي
زيرونکي وي.

بڼه نو موږ څه غواړو و اوسو؟

زړه کي دي مينه وکړه!
ترڅو دنفرت وژونکي گلونه پکښي را وتوکيري او د خوښۍ
پتنگان دي په زړه کي دمهربانۍ په نڅا هر لورته ښکلا خپره
کړي!!

مينه هغه ځانگړی احساس دی چې هغه زړونه چې کلونو دنفرت
په اور سوځلي او سوي سکور سوي وي هغوی کي داسي
دمهربانۍ ونې زرغونه وي چې گلونه يې هرخوا ته خوشبويي
خور وي او بوراگانې خپل شاوخوا ته په نڅا را ولي

مينه ډېر ښکلی احساس دی چې هر زړه تري برخمن نه وي
دمين زړه لرل نړۍ انسان ته ښکلي کوي
هيڅوک نه سي روزلی درهغو چې تاسو خپل ځان ښه ونه
روزی، تاسو ته هيڅوک زړورتيا نه سي درکولی درهغو چې
خپله خپل ځان ته دلاوري ورنه کړی، تاسو هيڅوک نه سي
خواشینی کولی درهغو چې خپل ځان خپله خواشینی نه کړی،
تاسو هيڅوک نه سي ماتولی تر هغو چې خپله خپل ځان مات نه
کړی.
هغوی چې خپله دځان سره مرسته ونه کړي هيڅوک مرسته نه
سي ورسره کولی.

دويم ټوک

خوږې خبرې

ستا پر هر قدم باندي دنړۍ ترټولو ښکلي او ډېر خوشبو کوونکي
گلونه را ټوکيدلي دي، بريالي هغه وگړي دي چي ستا پر قدمونو
خپل پلونه کښيږدي او دتیارو شپو څخه ستا پر ښول سو لار تير
سي.

که ونه د ژمې دسرو بادونو سره ونه جنگيږي او دسپرلي دراتلو
هيله يې زړه کي زرغونه پاته نه سي هيڅکله به دسپرلي خوږ
نسيم لمس نه کړي.

ستا دميني احساسات مې،
دزړه خزان وهلي ښکي،
گلونه را وټوکوي
او وږمې يې
زما د وجود هر زخم ته ټکور سي!

په نړۍ کي دبريا هيڅ لوري او لار نسته
بيله هغه لاري څخه چي ستا لور ته تللي وي!
موږ به هله بريالي سو چي:
ستا خوا ته،
ستا پر قدمونو،
ستا پر ښول سوي لار گړندي گامونه واخلو!
ستا منزل ته رسيدل:
دناپاينه خوښيو،

نه خلاصيدونکو نيکمرغيو، اوشيپو
نه بيانيدونکي ښکلا،
احساسول، تيږول اوليدل دي.

موږ دخوښيو دلاسته راوړلو لپاره
خپلې خوښۍ وپلورلي،
خو هيڅ وخت مو ونه موندلي، هو...
خوښۍ مو ځکه نه سواي موندای چي:
موږ هغوی دنورو په څېرو، خبرو او لاسونو کي موندلي
خو خبر نه وو چي:
زموږ خوشحالۍ زموږ پر وړاندې او حتا زموږ په بدن کي دي،
زموږ روغتيا،
زموږ نيکي چاري اونوم،
زموږ بشپړ وجود،
زموږ دلويې موخي لورته اخيستونکي ښکلي گامونه
او زموږ شا وخوا:
رانه، مست بهانده سيندونه،
هسک او دغروږ څخه پک غرونه،
ښکلي نباتات،
سندري ويونکي الوتونکي،
په ښکلي سپوږمۍ باندې ښکلی او په شغلي خورونکو ستورو
باندي پک هسک.....
دا هرڅه که وغواړو موږ ته خوښي راکولی سي
او موږ ناخوښۍ ته نه پريږدي!

دويم ټوک

خوږې خبرې

زه دغرونو دسره دبنکلي سيند درنو او رڼا منعکسونکو اوبو څخه
خوند اخلم،
دغرونو هسک سرونه راته دخپلي خاورې دغرور او عزت
کيسې کوي،
بنکلي شمال راته ددې غرونو
د وياړه ډک تاريخ لولي.

که دښمن مو په لاسونو کې د غرورو فولادې ځينځرونه را
واچوي
او زړونه مو دنفرت په اور را وسوځوي،
هغه وخت به موږ ستربايلونکي سو...
دا به زموږ کمزوري وي چي:
دلوۍ دښمن په دام کې گيرسو
او هغه ته دا فرصت ورکړو چي زموږ لاسونه، سترگي، او عقلونه
راوتري،
موږ اړ يو دهغه دغرور فولادې ځينځرونه دعاجزې په تېرونو
ټوټه ټوټه او دزړه دنفرت اور مو دميني په ژوند ورکونکو اوبه
مړ کړو!

دويم ټوک

خوږې خبرې

څومره به ښه وي چي په ځمکو مو نلاند وکړو
دهغوی دغټيدا ورسته يې بدنونه اړه کړو قلمونه تري جوړ کړو
دهغوی څخه دتورو کار واخلو کوم دښمن چي مو دغروړ، وياړ
اوارزښتونو غلا کول غواړي لاسونه يې په قلمونو وړ اړه کړو

نسیمه دجانان دقدمونه لاندې سوي خاورې راته راوړه چي ښکل
يې کړم او زړه مې سکون پيدا کړي

دويم ټوک

خوږې خبرې

زه دهغو ترټولوښو دراتلو هيله لرم چي ستا ومخته، دمستو
خوږو سيندونو ډېرو يخو سيايو لرونکي ونې لاندې، دنه ستايل
کيدنکي نسيم او د مرغانو دخوږو نغمو شور ته غوږ نيونکي
ناست يو.

دژوند لوړې ژورې ډېرې دي که غواړو په بريالتوب دژوند
چاري مخته بوزو اړيو زړه داسي وروزو چي دډېرې خوښۍ او
غم دزغم وړتيا ولري او خپل ځان ته عذاب ور نه کړي.

غواړم داسي څوک وواسم چي يو گل راباندې مټين سي موږ
ديوبل خبرو ته غوږ ونيسو ديوبل زړونه لمس کړو، ديوبل
فکرونه ولولو او داچي د يوبل دسترگو په ليدو نه بيانيدونکي
خوښي احساس کړو.

زه دې هره شيبه يادوم،
زړه به مې ستا د يادونو په هيرولو ومري،
داسې لکه دگل پر نازک وجود چې د ژمې ډېره يخه شپه تېره سي
او نرم روح يې د سړو سيليو سره ملگرى
سئ او ډېر ليرې تري سفر وکړي...

ستا يادونه او نظر زما د ژوند د هر چار د سمون لامل دى....
ته مې يوازې مه پريرده،
زما د ژوند چارې ستا دپاره دي او زما د خوښۍ لامل ته يې!

دگلونو خواکي اغزي هم خړوبيري او وده کوي،
خو ددې دوړو توپير داوي چې گلونه
د ماليار حسونو ته خوښۍ بخښي او اغزي دخپل پالونکي دښو بدله
په خپلو تيرو؛ زخم جوړونکو، تيرو خوزانو سره دهغه مهربانه
لاسونه زخمي کوي
هغوى هيڅ وخت دښو بدله په ښو نه ورکوي، بلکې دښو بدله کي
بد کوي، ځکه خو تل دگلونو درناوى کيږي او داغزو خوانۍ
خزانيري!

خوږې خبرې

دويم ټوک

دگلونو په منځ کې يوښکلي گل د ځان ښودنې حرص را ګیر کړ
اړيې کې چې خپل ښکلی مخ نړۍ ته ور وښيي او وګړي يې د
مخ په ليدو دخوښۍ او ارام احساس وکړي
خو دا نازک بشری گل خبر نه وو چې دې ظالمنې نړۍ کې
وګړي هسک سرونه نه پريردي
گل چا همداسي هسک سر چا ليدل نه غوښتل د کلي گل سر يو
ظالم ماليار غوڅ کړ او دخپل ځان سره يې يوړی دخو ځل بوی
کولو ورسته يې په لاسونو کې سره وروړی او نازک وجود يې
ټوټه ټوټه په سپيرو خاورو کې وغورځوی.

موږ کلونه دبريا په لټه ګرندې ګامونه اخلو خو زموږ زړونو کې
وه برياليتوب په رسيدا کې شک وي درهغو به بريا ته ونه
رسيزو چې دهمدغه اوس ځان بريمن ونه ګڼو.

که گلونه دخزان دراتلو څخه بيريدای:
هيڅ وخت به يې هڅه نه وای کړي چې دګرمې، پستې او خوږې
خاوړې پرستن دځانه ايسته کړي او خپل ښکلي خوب ته په خپل
زرغونيدا دپای ټکی کښيردي.

دسترګو دبديو څخه يوه يې داده چې موږ ته دبدرنګو زړنو
خاوندان ښکلي ښکاره کوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

مخ دي دوگړو په منځ کي هومره ښکلی او ځلاند دی لکه په تیاره شپه کي چي دستورو په منځ کي د سپوږمۍ ځلانده او ښکلی مخ.

موږ دخپلو زړونو قاتلانو یو
زرځله مومات کړي او کړولي دي
دهغو خیالونو او هیلو په غشو مو ویشتلې؛ زخمي کړي او
دردولي دي چي
هیڅ وخت منزل ته نه رسیدونکي او نه پوره کیدونکي وه
موږ دخپلو زړونو سره د بدن په ټولو غړو باندې ظلم کړی
ماغزه مو دردونه ورکوي
ژبه مو زخمونه ورکوي
او سترگې مویې ژوند اخلي
هو موږ لوی ظالمان یو
در هغو به بریالي نه سو چي دخپلو معصمو زړونو د زوریدني
څخه لاس وانه خلو او په یادونو یې زرغونه نه کړو.

زه دې در قدمونو
لاندې سوی مټ خوښوم،
ستا در قدمونو
دلاندې سوي خاورې خشبو زما لپاره
دمشغو څخه ډېر خوشبویه ده!

زما لپاره دي شتون هرڅه دي
ستا په شتون، کتو او خبرو زه ډاډمن خوښ او دسکون خاوند يم
ستا يادونه مې زړه ماتيدا او زړيدا ته نه پريردي
دخبرو هرويي دي زما دروح او وجود ترټولو ښه درمل دي
زه دي ديو توري لپاره ځان اورته غورځوم او وجود مې پري
سوځوم.

زما کتل ليدل او اوريدل دي ستا لپاره سي
که داسي ونه سي: زه به ناکام، دلاري څخه ورک او
بدبخت يم.

دژوند خوند هغه وخت لمنځه ولاړسي چي خپل وجود دي درته
په قهر سي، هره شيبه دي دردوي او نه دي پريردي چي د لمر
درنا د سپوږمۍ دځلا څخه خوند واخلي.

ته به زما په برخه نه وي که نه زه او ته ديوبل لپاره پيدا سوي
وو زما او ستا روح يو وو او زموږ دزړه خاوره ديوه ځای را
اخيستل سوي وه.

موږ!
د تور زړو سره دهغوی
دپاکو جامو او
مخونو په لیدو
او تیرایستونکو خبرو په اوریدو مله سو،
خو.....
خبرنه وو چي
ددوی زړونه د نفرت،
حسد او چل په اورنو تور سکور سوي
او دموقي په لیدلو
خپل دزړه د توروالي څخه گټه اخلي او
زموږ احساساتو
زړونو او باورنو ته به ايري راشیندي،
او
زموږ دزړونو د توریدو هڅه به کوي.

خوږې خبرې

دويم ټوک

ما خوښۍ لتولي خو هم دا لتون ماته درد راکوئ خبرنه وم چي
خوښۍ زما چار چاپيره دي بلکي زما په بدن کي دي
روغتيا، دسکون ډک زړه، ارام وجدان، هو زما کورنۍ، زما
هيواد، ښکلې طبيعت، روښان لمر، ځلانده سپوږمۍ دستور و ډک
هسک دا هرڅه زما لپاره دي زما دخوشحالي سرچينه زما
شاوخوا ته ده خو زه دومره درک نه لرم چي حس يې کړم

موږ

اغزو ته

دگلونو دکولو په هيله

اوبه ورکولي

او پالنه مويي کول،

خو هغوی هيڅ وخت

وږمې خورونکي گلونه ونه کړل...

زموږ لاسونه يې

په خپلو ظالمو منگو چو

زخمي زخمي کړل...

موږ ته يې دښيگني کولو داسي زده کړه راکړل

چي دگلونو سره دميني کولو، پاللو او دهغوی خړبولو څخه يې

زموږ زړونه را مات کړل!

خوږې خبرې

دويم ټوك

موږ دي قدمونو ته ځلونه پاشل تا راته لارو کې اغزې وشيندل
موږ تيروتلې وو چې د مرغونو څخه مو دخوږوالي هيله کړي وه
خبرنه وو چې کوبرا مار هيڅکله بې زهرو نه وي.

صدقه دي در خبرو سم!!!!
ستا خبرې دزړه دزخمونو ټکور دي....
خبرو کي دي دبرياوو چينې...
دبنکلاوسمندرونه...
دهيلو څپانده سيندونه...
دسهار خوږ نرم او خوځښت زيزونکي نسيم او
دخوښۍ بڼونه پټ دي،
ستا دخبرو تکرارونکي،
غوږ ورته نيونکي،
نورو ته رسونکي،
زړه ته دننه کوونکي،
ټوله بريالي دي،
ستا دخوږو خبرو
دستاينې
وييونه،
دهيڅ بليغ
او فصيح سره شتون نه لري!!!!

زدي دسترگو دليدو په هيله هر شپه خپلې سترگې پټوم،
مالومه نه ده چې کله به دي زړه او روح ته د سکون بڅبونکو
سترگو په ليدو
سرلوری او بختور سم!

مادي دهرې خبرې درناوی کړی،
هيله لرم ته به راته
دنفرت په نظر ونه گوري
زما لپاره ستا يو ځل په مينه را کتل
دنړيو دټولو برياوو څخه ستره بريا
او دټولو خوښيو څخه خورا
ډېرډېره لويه خوښي ده!

څه څه نه سي کولی؟
کله چې د بدن دلويې حجرې، ژونکي څخه يې اووم ازاده کړه او
د بدن دبل جوړښت څخه يې دانسان د بدن ترټولو کوچنی ژونکی
ازاد کړ بيا دوی دواړه سره يوځای کړه

دويم ټوک

خوږې خبرې

ښکلی څهره، پيچلي ماغزه او خپل ټول نعمتونه يې پر ولورول
هغه بيا څنگه دا خبره کوي چې هيڅ نه سي کولی.
آيا دى دخپل زړه په کوچني جوړښت چې يوه اندازه بريښنا
توليدوي واک لري؟ نه نه يې لري،
دخورا ډېر کمزوري وجود لرونکى تيروتنه کوي چې ددې هرڅه
سربيره بيا هم سرغړونه کوي او خپل پرځان ظلم کوي.
نيژدې ده چې هغه جل جلاله قهر به درباندي وسي.

وگوره!

دستور و شغلې او ستا يادونه
دوره زما د زړه ټکور دي،
زما د زړه گلبن به
ستا د يادونو ماسيوا
په توپان و هلي دښتې
او يا
خزان و هلي بن بدل سي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دهغه زړه بيلگه چې ستا دخبرو او يادونو دگلبن شمال ورباندې نه لگيري دهغې وچې دښتې په څيردۍ چې سلگونه کلونه ورباند باران نه وي اوريدلۍ.

زړه مې غواړي چې
ديوه زرغون غره په لمنه کي
دسيند په خوا کي کښينم،
داوبو دشور سره دي
ښکلۍ نوم زمزمه کړم،
ترڅو ښکلي قاصدان مې
د زړه څخه د را وتلو ويونو په اوريدو
خوښ سي

او تاته يې دويم ځل درورسوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

زموږ پر ټاټوبي
دکتابونو خزان راغلی،
دکتابونو پاڼې هره ورځ رږيږي.....
سپيره توپانونه
دکتابونو رښيې ماتوي
او د جهل سمندر ته يې:
دنابودی لپاره غورځوي!

ستا دیادنو سره مې
ژوره ملگرتيا ده،
موږ ديؤبل سره تل خبرې کوو:
ستا په اړه،
ستا دخوږو خبرو او ښکلا په اړه،
ستا دښار دکوڅو په اړه چي
ستا په قدمونو ښکلي او قدرمنې سوي دي،
دهغو شيبو په اړه چي
ستا په کتو به دنه بيانيدونکي خوښی
احساس کوو!

هغه گل چې ماليار يې،
د کتابونو د سيند په خوږو اورنيو اوبو خړو بوي
هيڅ وخت به هغه گل،
دناپوهۍ خړې، چټلې او زهري اوبه،
هغه په وژونکي،
زورونکي او را پرځونکي ناروغي اخته نه کړي
او نه به
دهغه د بنکلو پانو
وړمې خوړونکي او بنکلي مخ بدرنگ کړي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دسترگو تور مې ستا لپاره نظرانه کوم،
ستا دلاس د جام يو غږپ اوبو څښاک دنړۍ دټولو شتو څخه
ارزښتمن دی.

زه
دخپلو هغه قدمونو څخه
چي وړاندې ځي
او ستا د ناخوښۍ لامل کيږي
کرکه او نفرت کوم.

دقلم څوک دهغې توري څخه چي سرونه غوڅوي ډېره تيره ده.

اندونه مې...
دستورو ښکلي اوځلاند نړۍ ته
ستا دخبرو په لوستولو او اوريدلو،
الوتنه وکړي،
د هغوئ څخه
رڼا گانې راوړي
او دژوند تياره اړخونه مې راته ځلاند ،
روښانه او رڼا کړي،
زړه ته مې خوښۍ ډالۍ
او سکون راته وبخښي!!!!

دويم ټوک

خوږې خبرې

که دژوند دگړنگونو ویره نه وای زړه به مې دغروړ دکبله دسینې
څخه تېنیدلی وای.

هغه زړونه چې دنازکو گلونو په خزان باندې دردیږي هېڅ وخت
دانسنانو بد نه غواړي.

منی مې نه خوښیږي،

حکله نازک گلونه دبوراکانو څخه بیلوي، بیلتون

دردونکی دی،

زړونه مات اودردوي.

دکتابونو پانې،

زما وزرونه دي:

دهرې پانې په لمسولو مې،

خیال او اندونه لوړې الوتنې کوي:

د ښکلو جونگرو ته ځي،

ترڅو...

د زړه گل ښ ته مې،

د ډاډ او خوښۍ

ترټولو ښه

او بې اغزو گلونو

تخمونه ډالۍ کړي!

دويم ټوک

خوږې خبرې

زه د شپو په تاریکیو کې ستا داندونو او خبرو په رڼا ورکې لارې
موندم

خوښ او ډاډمن
حکېم
حکېم زړه، خیالونه او یادونه مې ستاسره دي

زما خیالونه
ستا دکلي لورته داسې بهانده دي چې:
هیڅ یو خنډ یې مخه نه سي نیولی،
درهغو چې ستا په خبرو او کړو کې اند کوم،
زه به د بریالۍ وگړو په کافیله کې گډون لرم!

که غماز مې داندونو په سیند کې زهر وپاشي:
زړه مې نه مري،
حکېم ستا دخبرو درمل مې زړه داسې کروړ کړی چې هیڅ
زهر ورباندې بده اغیزه نه سي کولی!

دويم ټوک

خوږې خبرې

زموږ زړونه ياغي دي زموږ دوجود او مغز خبره نه مني دښتو
کي گلونه او ژمي کي سپرلي غواړي هو خو دوی هم تيروتلي نه
دي دوی دژوند کړليچونه نه دي ليدلي د پښتو په منځ کي د
دسرو وینو څخه تغذيه کيږي

کله چي دوستان دي په تکليف، غم او درد کي وي هله به پوه سي
چي ولې ليوښان ليوښي سوي دي.

انسان دخپلو غوښتونو په دامونو کي گير او دهغوئ لمخي پېژندل
کيږي،
درهغو چي غوښتنې او موخي يې رښتني،
ښي او غوره وي:
انسان به هم نیک غوره او ښه وي.
کله چي انسان دبدو هیلو موخو او غوښتونو لور ته مزل پیل
کړي:
بدو پسي بد کوي او دژوند سکون يې لمنځه ولاړ سي.
زموږ موخي او غوښتنې زموږ دشخصيت ښکارندوينه کوي.
ښي پرځای،
غوره او لويي هیلې او غوښتنې موږ ښه غوره او لوی کوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

يو ځل زما وخوا ته ستا په مينه کتل،
زما لپاره زما د ژوندونو تر ټول ستره بریا او خوښې ده،
زه
ستا يو ځل دميني کتلو او ستا د يوې مينه ناکي خبرې د موندنې
لپاره دنړۍ هره خوښې قربانوم سوځم.

شادی در هر لحظه وجود دارد اما هیچگاه به لذتی زندگی نمی
رسیم که همان طور که خوشبختی خود میخواستم به دیگران هم
همانطور نه خواهیم

څومره ښکلي او دشور پک ستا هغه ويیونه دي چي زړه ته
سیده لار مومي
او د زړه تیاره گوټونه داسي روښانه او درنا څخه پکوي چي
بيا هيڅ وخت تیاره هغوئ ته نه سي رسيدای،
ستا پر خبرو چي څوک منن سو،
هغه دنړيو ښکلا گاني وموندلي
او هيڅ وخت به بدرنگي
د هغه سترگي ونه ويني.

.....

زړونه ديؤبل ږغونه اوري،
وييونه ديؤبل سره غيږه ورکوي،
اندونه ديؤبل سره خوږې خبرې کوي،
خوبونه يې يؤبل يوازي نه پريږدي
خو کله چي:
ددو زړونو ترمنځ ديؤبل سره درښتيا اوباور
په کروړو،
نه پري کيدونکو
مزو تړل سوې اړيکه وي.
هغه وخت خبرې، ليدل او خيالونه ديؤبل لپاره رنگين،
خواره او گلورين وي.

که د پوهې پر زلفو مټين او د کتاب پر مخ دي زړه بايلوي:
هله به دي سترگي دباز په شان ليدونکي او زړه به دي د زمري په
شان پياوړی سي،
هو!

د ناپوهۍ ښکار مه جوړيږه،
ښکار وکړه:
د هغو وييونو ښکار چي،
توري يې ښکار کړي وي،
داسي به ته

دويم ټوک

خوږې خبرې

ورورو دجملو او دپوهې دسمندر دلويو ښکار کونکو په ډله کې
تاج داره ښکاري سي.

زموږ ژوند بريا ده!
ناکامې هغه وخت وینو چې ژوند بېله زحمت گاللو تېرکړو!
شېبې خورا پېرې گړندۍ دي!

دطبیعت په لمن کې خومره ښکلاگانې راغونډې سوي دي:
وگوره!
دها گل پر نازک بدن دشبېم څاڅکي،
دابو خوږ، نرم، زړه وینونکي ږغ،
د رڼو ستورو څخه پک هسک،
د سپوږمۍ خندانې خیره،
د غرونو د غرور څخه پک هسک سرونه،
د الوتونکو خواږه ږغونه،
په نرم شمال باندي د ښکلو دنگو ونو رپانده پانې...
دا هرڅه دخوښۍ زیرې راکوي!
زموږ اندونه پراخ او عطرين کوي!

خوشی ها زندگی

د وجود سالم

دور از بیماری

نهفته است

هرگاه که از خواب بیدار میشم

وجودم از بیماری آزاد باشد

آن روز برای ما

روزی خوشی است

دژوند خوښۍ په روغ او دناروغۍ څخه ليري بدن کي پټې دي

هرکله چي دخوبه راکښينم بدن مې دناروغۍ څخه خپلوکه وي هغه

ورځ زما لپاره دخوښۍ او نيکمرغۍ ورځ ده.

شيبې تير ايستونکي دي:

موږ ...

دخپلو را راونو ملگرو؛

دراټلو لپاره خوښ کوي،

اوس راته ځان بدرنگه؛

دمراوي، خزان، وهلي، تږي گل په خير؛

ځان ښکاره کوي،

او ورو ورو د لاسونو څخه دابو په شان تويږي!

شيبې درواغجنې دي،

همدا روانې شيبې هغه ترټولو ښکلې،

ارزښتمنې او غوره شيبې دي چې

زموږ څخه هرلحظه

لوړې الوزي

او راڅخه تښتي.

بريمن، بختور او پياوړي هغه دي چې:

خپلې همدا روانې؛ ژر تيريدونکې شيبې يې:

ارزښتمنې،

ښکلې او گټورې کړي!

مور وینو چې بازان لوري الوتنې کوي او دغرونو سرونه
دهسک دلوري ویني،
خو...

دا نه وینو چې هغوی
هره شیبه د مستو توپانونو؛
پیاوړي بدنونه په خپلو وزرونو پري کوي
پرلپسي او هرلحظه دهغوی دپیاوړتیا پر وړاندې دريزي او
وړاندې خپل دموخي لور ته الوتنه کوي.
در هغو چې ستونزې ونه گالو،
مبارزه،
هڅه او کوبښن ونه کړو،
مور نه سو لوړ یدلی او تل به مات وزرونه پر محکه ناتوانه او
ناکامه دخپل ځان سره په جگړه یو!

ستا دلاس په جام اوبه کيدل او ستا دمهرباني کتل؛
ترټول ستره؛
هغه ډالۍ ده چي؛
ستا پر بنکلا مټين ته؛
د لويۍ،
سوځونکي ،
کړونکي ورځي
او د عمر ونو دسترياوو څخه...
سکون ورکوي،
داسي ارام چي که کوم بختور تري برخمن سي:
بيا به هيڅ وخت؛
هيڅ وخت؛
نا خوښه او بي سکونه
نه سي!!!!

دويم ټوک

خوږې خبرې

کله چې موږ گلونو، پوهو، برياليو او نیکو وگړو ته گورو دهغوئ چارو، کړنو کې اندکوو موږ دهغوئ دکړو څخه خوښ کېږو دهغوئ دچارو تقلید کوو ځان کې دهغوئ ځانگړنې پیدا کوو چې دا چار خپله زموږ دخوښۍ، بریا او خپلې اړه دندې ته دلا ښه ژمنتیا لامل کیږي

هیلې موځکه نه پوره کیږي چې موږ ؛
دنورو هیلې پوره کیدا ته نه پریږدو؛
تر دې اندازې دنورو دهیلو وژونکي یوو چې:
دخپل شوق، ذوق لپاره؛
دمرغانو څخه خپلواکي اخلو:
قفسونو کې یې زندانې کوو،
گلونه شکوو او دهغوئ د وړمو څخه دخوند اخیستلو لپاره یې په
لاسونه کې مروړو؛
خزانوو یې،
دونو دنگي تنې پري کوو
خپل ځانته دناستي او آرام لپاره چوکۍ
تري جوړوو.....
هو موږ نه پریږدو چې زموږ پرته نور هم خپلو موخو ته
ورسیري...

موږ دهغو ورځو پوروري او احسانمند يو چي: ماغزه؛ زړه او بدن
مو موږ ته ازار رانه کړي، ومونه کړوي؛
دهغو ورځو پور، بدله به څنگه ادا او ورکړو چي دردونو مو
زموږ وجود ته خپلواکي ورکړي وي
هو موږ بايد هر شيبه مننه کوونکي وه اوسو:
داهرڅه دخورا ډېرې خوښۍ وړدي!

موږ: د زړه څخه دازغو
په ريبلو ريبلو دخپل زړه کرونده کندي؛
کندي کړل،
زموږ زړونو کي اغزي
ځکه رازرغونه او وپايدل چي:
موږ دهغوئ څخه دگلونو دکولو هيله درلودل
خو خبر نه وو چي:
اغزي اغزي وي؛
که گلونه هم وکړي:
گلونه به يې،
زه رجن
اوزيان رسونکي وي!

دويم ټوک

خوږې خبرې

دوگړو دڅيرو څخه موږ؛
دهغوی دگړو وړو په اړه نه پوهیږو؛
بنکلي بریښنا یو دنگه بنکلي ونه ایره او یو توره ویرونکي
وریخ پریوه سپیره محکه یوه بنکلي ونه را زرغونه کوي.

ویونو کي دي رښتیا اوسنیگنې پایل کیري هیڅ بدې نه پسي
موندل کیري؛ هر ویی کي دي د وختونو دستریاوو هوساینې او
دنه رغیدونکو زخمونو درملنې پټې سوي دي!!!!

دځان دځوښی په پاره دطبیعت رنگینو ته کتل دهغوی په اړه ژور
اندکول انسان ته تیریدونکي شیبې بنکلي کوي.

برای خوشبختی خود نگاه کردن به زیبایی های طبیعت وفک
کدن عمیق تر به او
لهزه ها را برای ما
زیباتر و خوش می گذارد

دکله نه چي مي؛
ستا خبرې اوریدل پیل کړي:
دزړه دبن گلونو مي خپلې وړمي خوچنده کړي
او هر لورته يې خورول پیل کړي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

د طبييت ملگرتيا مې د حسونو په پياوړتيا کي مرسته کړي او اوس
د هرې ذرې درازونو په موندنه کي ژوراندکونکي سوي يم،
طبيعت راته دارام، بنکلي، گټه رسونکي او خوښي ورکولو چل
زده کوي.

دازغو څخه وگړي همدمه هيله لري چي لاسونه او پښي يې
زخمي کړي خو خبر نه دي چي ازغي د گلابونو ساتنه کوي او نه
پريزدي چي گلابونه څوک خزان او وشکوي.

وخت راته ښوونه کوي چي څنگه دوږو وږو خوښيو په خوند پوه
سو خو هغه وخت کله چي زموږ څخه لويي لويي خوښي په نه
پوهيدا ک تيري سوي وي

پوه سو چي څنگه د کوچنيو خوښيو شيبې هغسي چي ښايي وي
لمانځو
خو هغه وخت کله چي موږ لويي د خوښي شيبې خفه کړي
اود لاسه ورکړي وي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

ليک کي دي نوم
داسي بنکلی، رون او ځلانده وي
لکه دسره گلاب پرمخ دشبم څاڅکي.

ستانوم څومره بنکلی دی کله چي مې ليک کي ستا نوم شتون
ولري ټوله ويونه داسي ځلانده وي لکه دگلاب پرمخ دسهار
اوريدل شبنم

زما لپاره دنړۍ لويه خوښي روغتيا ده

غواړم شيبې، کار، خبرې او ليدل مې ستا لپاره وي، زه دې دميني
په سمندر کي داسي غوټه کيدل غواړم چي هر ساه مې ستا لپاره
وي.

گلونه دځان دبنکلا لپاره ستا دخبرو وړمې راغونډوي او دخپل
بنکلا وړانگې پري ځلوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

يوازې نه يم:
 ستاديادونو سلسلې مې؛
 ملي دي.

تنها نيستم
 سلسله هاي يادها تو همراهي مي کنند
 سپورمي ته گورم :
 مخ کي يې ستا دښکلاگانو انځورونه جوړوم
 اندکوم او دبرياليتوب اندونه مې دښکلاگانو ښارته الوتنې کوي.

ستا دپادونو سلسلې مې دزړه دروزې بنيدلو ته نه پريږدي.

دسترگو په رازونو هر وگړی نه سي پوهيدای سترگې زما دهغو
 ويونو ژباړه کوي چي هيڅکله مې يې په اړه دزړه دتل څخه د را
 ايستلو هڅه نه ده کړي، وگوره زما سترگو کي څه لولي که ته
 رښتني لوستونکی درک يې کړل او وگوره چي څه مې په کښي
 پټ کړي دي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دورځو شمېر ته حساب کوم خو خبر نه يم شيبې مې هره شيبه
ژوند غلاکوي افسوس څومره دږر سوي وړ يم زما شيبې شيبې
زما د ژوند لنډکلونه جوړوي او زه ناخبره او غافله يم

مور دږه څخه دازغو په رييلو رييلو دخپل ږه کرونده کندي
کندي کړل، زمور ږونو کي اغزي ځکه رازرغونه او وپايدل
چي مور دهغوئ څخه دکلونو دکولو هيله درلودل خو خبر نه وو
چي اغزي اغزي وي او که گلونه هم وکړي گلونه به يې زهرجن
وي.

هغه رڼا چي دټولو رڼاگانو څخه ډېره
ځلانده،

بنکلي

او خوبني ویشونکي ده:
ستا دمخ څخه رابهيري!

خوري خبري

دويم ټوک

شيبې په شمار دي، هيلې بېشميره ، څومره به بڼه سي چي شيبې
مو دگلونو په وړمو معطري او هيلې مو دگلونو پر پاڅو اوځلاند
مخ دشبڼم درنو څاڅکو په خير رڼې او دگل پاڼو غوندي پاکي
دشمير وړ پيدا او په لاسته راوړلو کي يې خزان نه سو.

دقدمونو پر نښو دي
بنکلي گلونه را ټوکيدلي دي،
څوک چي ستا پر تگ لوري
مزل کوي دهغوئ شاوخواو
دگلونو وړمې الوتنې کوي،
بي شتمنۍ هغه وگړي دي چي:
ستا لار ونه موندي او دنه ستايل کيدونکو بڼونو څخه يې روح:
ډېر ليري ولاړسي!!!!

زه په خپلو مغزو باور نه لرم چي ستا بنکلا دي ووينې، زه اندم
زما ماغزه لاهومره نه دي پياوړي چي ستا دمخ دورانگو
درناگانو دلیدني توان دي ولري.

خوږې خبرې

دويم ټوک

جالبه ده د څو پيسو لپاره خپل وجدان وپيرو، نيکي خرڅه کړو،
 بن دلاسه ورکړو او اور واخلو، خوږي اوبه چپه کړو او جامونه
 مو دترخو زقومو څخه پک کړو، دنګه ځواني او ستاينه نه
 کيدونکي بنکلی مخ داور دسردار په ويلې کوونکي بدن کي
 ونغاړو هو موږ هغه وخت گټوکوونکي نه يو دا بابيزه ددې نړۍ
 پاتي کيدونکي گټه ډېر ناکاره، بيخي ډېر بده او بې گټې ده چي
 موږ يې دلويو او ناپايانو، سختو، زموږ په کوچنيو او لږ واک
 لرونکو مغزو دهغوئ دسختۍ حس وکړو
 په خپلو ولو لاسته راوړو.

زه دخپل بې وسه ماته راغلي ناروغ سره چي اهونه يې کړندي،
 بدن يې دمياشتي دورځو دشمبر څخه ډېر تودوخي لرونکي،
 ساګاني يې دمياشتي دورځي دشمبر په اندازه ګړندۍ، دزړه درزا
 يې د درومياشتو په شمېر او درګونو داوسيدونکي ځواک يې
 دپنځو مياشتو دورځو په اندازه وي داسي ظلم وکړم چي دهغه
 دژوند روان ته په کرار کرار دپای ټکی کښيږدم، هغه ته درمل
 نه زهر ورکړم، زه ولې خپل پيږيدونکي ته دخپلې هټۍ څخه
 دهغه داو لادونو لپاره دکلونو نا کاره خواږه ورکړم، ولې دخپل
 کور خواته تللي لارۍ دجوړيدا لپاره ناسم مېنلونکي او کمزوري
 جوړونکي وکاروم، ولې دخپل ورور دسترګو تور ته چي زما
 دلور مقام په پار يې ماته را استولی ناسم روزنه ورکړم، ولې
 دخپل لږې مودې دناستي، ستړي، لوړ حق لرونکي څخه دخپل
 کلي ټولنې او سيمې پلورونکي گټه واخلم، وګړو ته دهوساينې
 پرځای شر او درد پيښ کړم.....

دويم ټوک

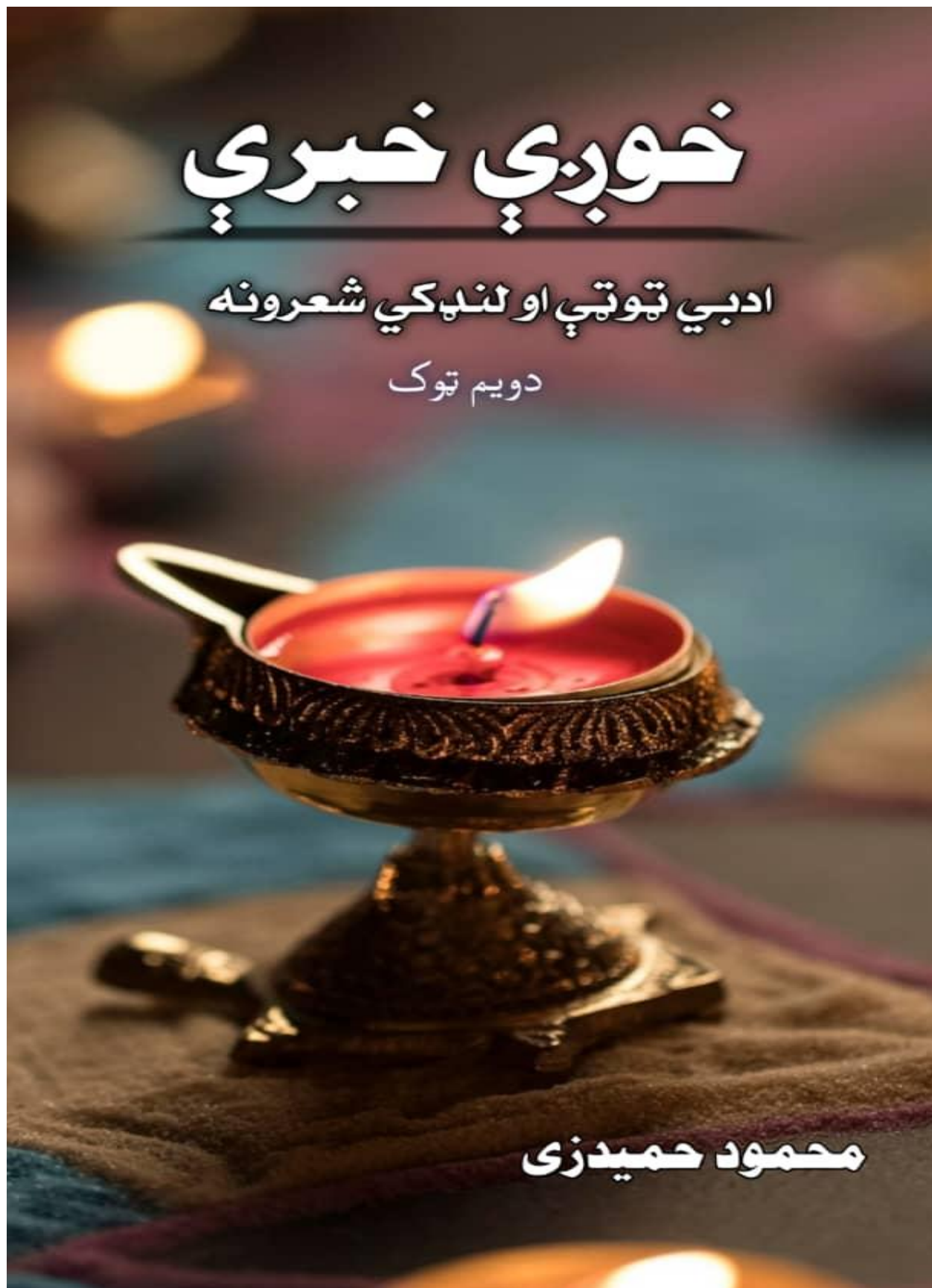
خوږې خبرې

هو زما سره زما دهرې شيبې شمار کيږي ولله زه به دخپلو کړو
خواب په ويړونکي، گرمه لويه ورځ کي ورکوم بيا ولي دخپل را
سپړل سوي چار، وخت او ځان سره بد وکړم!

خوږې خبرې

ادبي ټوټې او لنډېکي شعرونه

دويم ټوک

محمود حميدزی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library